

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – УС и 95/18), у члану 3. став 1. тачка 9) после речи: „на основу” додаје се реч: „правноснажних”.

Члан 2.

У члану 30. став 1. после речи: „аконтације обештећења” додају се речи: „као и за обештећења која не прелазе износ од 1.000,00 евра по подносиоцу захтева.”

Додаје се нови став 2. који гласи:

„Обештећење у виду државних обвезница Републике Србије врши се емитовањем обвезница, једном годишње за износ обештећења који утврђује Агенција на основу донетих решења о обештећењу која су постала правноснажна до 30. јуна текуће године.”

Досадашњи став 2, који постаје став 3. мења се и гласи:

„Укупан износ обештећења из става 1. овог члана не сме да угрози макроекономску стабилност и привредни раст Републике Србије, те се за ове намене опредељује износ од две милијарде евра, увећан за збир припадајућих камата за све кориснике обештећења, обрачунатих по каматној стопи од 2% годишње на преостали износ обештећења и то од дана правноснажности решења о обештећењу до коначне исплате.”

Додају се ст. 4. и 5. који гласе:

„Под преосталим износом обештећења из претходног става подразумева се износ обештећења умањен за сваку исплаћену рату обештећења укључујући и аконтацију.

За кориснике реституције којима по основу правноснажног решења о обештећењу припада обештећење које не прелази износ од 1.000,00 евра, по кориснику обештећења, не рачунајући припадајућу камату, обештећење се врши искључиво у новцу, исплатом целокупног износа, и то 31. марта наредне године у односу на годину у којој је акт Владе из члана 35. став 4. овог закона ступио на снагу, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.”

Члан 3.

У члану 31. став 2. речи: „осам година” замењују се речима: „девет година”.

У ставу 5. речи: „осам година” замењују се речима: „девет година”.

Члан 4.

У члану 35. став 1. мења се и гласи:

„Ради регулисања обавезе Републике Србије која настаје по основу обештећења из члана 30. овог закона, Република Србија ће емитовати обвезнице деноминване у еврима.”

Ст. 4. - 6. мењају се и гласе:

„Основне елементе обвезница, утврдиће Влада Одлуком о емисији, на предлог министарства надлежног за послове финансија, до 30. септембра текуће године, а на основу свих решења о обештећењу која су постала правноснажна од 1. јула претходне године закључно са 30. јуном текуће године.

Обвезнице доспевају годишње, у складу са условима емисије утврђеним одлуком Владе из става 4. овог члана, са првом исплатом 15. јануара наредне године у односу на годину када је исплаћена аконтација, и исплаћују се у року од 12 година од датума емисије, осим обвезница за лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 70 година, које се исплаћују у року од 5 година, односно лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 65 година, које се исплаћују у року од 10 година.

Износ обвезница исказује се у целом броју. Обвезнице се емитују у нематеријалном облику.”.

Члан 5.

У члану 37. став 1. после речи: „Република Србија” додају се речи: „преко министарства надлежног за послове финансија”.

У члану 37. став 4. реч: „исплаћене” брише се.

Став 5. мења се и гласи:

„Аконтација обештећења на основу правоснажних решења о обештећењу по одредбама овог закона исплаћује се корисницима обештећења 31. марта наредне године у односу на годину у којој је акт Владе из члана 35. став 4. овог закона ступио на снагу, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије”.

Члан 6.

У члану 49. став 3. брише се.

Досадашњи став 4, који постаје став 3, мења се и гласи:

„Правноснажно решење којим се одређује обештећење сматра се извршеним исплатом новчаног износа из члана 30. став. 5. овог закона, уписом обвезница на рачун хартија од вредности у Централном регистру и исплатом аконтације.”

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

У циљу планирања – утврђивања новчаног износа који је потребан за исплату аконтације обештећења, потом обештећења које не прелази износ од 1.000 евра, као и за планирање износа емисије обвезница за сваку наредну годину, потребно је изменити Закон о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – УС и 95/18) тако што ће ова питања бити на прецизнији начин одређена.

Припреми овог закона приступило се имајући у виду потребу да се на прецизан начин утврди: динамика емитовања обвезница обештећења; исплата обештећења корисницима реституције којима припада обештећење које не прелази износ од 1.000 евра; исплата аконтације обештећења и припадајућих камата, као и измене рока за утврђење коефицијента из члана 31. став 2. закона и рокова доспећа годишњих рата по основу издатих обвезница.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. овог закона мења се одредба члана 3. став 1. тачка 9. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу тако што се прецизира појам обештећења у смислу да ће корисник обештећења стицати обештећење на основу правоснажних решења о обештећењу.

Чланом 2. овог закона врши се допуна става 1. у смислу да се у новцу обештећење исплаћује и за исплату обештећења која не прелазе износ од 1.000 евра по подносиоцу захтева. Такође, овим чланом је прописано да се кориснику реституције којем припада обештећење које не прелази износ од 1.000,00 евра, по кориснику обештећења, не рачунајући припадајућу камату, обештећење врши искључиво у новцу, исплатом целокупног износа, и то 31. марта наредне године у односу на Одлуку Владе о емисији обвезница, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.

Поред тога, истим чланом је прописано да се обештећење у виду државних обвезница Републике Србије врши емитовањем обвезница, једном годишње за износ обештећења који утврђује Агенција за реституцију на основу донетих решења о обештећењу која су постала правоснажна до 30. јуна текуће године.

Чланом 3. овог закона врши се измена члана 31. закона тако што се мења рок за утврђивање коефицијента обештећења који је истекао 1. марта 2020. године и рок у коме је Агенција за реституцију дужна да процени неутврђене основице обештећења у циљу утврђивања коефицијента обештећења.

Чланом 4. овог закона врше се измене члана 35. закона тако што се прецизно одређује динамика емитовања и исплате обвезница.

Чланом 5. овог закона у члану 37. став 5. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу врши се измена датума почетка исплате аконтације обештећења тако што се аконтација обештећења исплаћује корисницима обештећења 31. марта наредне године у односу на Одлуку Владе о емисији обвезница, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.

Чланом 6. овог закона одредбе члана 49. ст. 3. и 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу мењају се на начин да се правноснажно решење којим се одређује обештећење сматра извршеним, исплатом новчаног износа из члана 30. став. 5. овог закона, уписом обвезница на рачун хартија од вредности у Централном регистру и исплатом аконтације.

Чланом 7. овог закона прописано је ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.

V. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) под „имовином” се подразумевају одузете покретне и непокретне ствари, као и одузета предузећа;

2) под „подржављеном имовином” подразумева се имовина која је на основу прописа из члана 2. овог закона одузета и пренесена у општенародну, државну, друштвену или задружну својину;

3) под „актом о подржављењу” подразумева се правни акт који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине;

4) под појмом „Агенција” подразумева се Агенција за реституцију која је основана чланом 51. овог закона;

5) под појмом „захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење” (у даљем тексту: захтев) подразумева се захтев који, на основу расписаног јавног позива, лице овлашћено овим законом подноси Агенцији;

6) под појмом „право на враћање имовине или обештећење” подразумева се право које надлежни орган, у складу са овим законом, утврђује подносиоцу захтева;

7) под појмом „предмет обештећења” подразумева се одузета имовина наведена у захтеву, а за коју је надлежни орган, у складу са условима прописаним овим законом, утврдио право на обештећење;

8) под појмом „основица обештећења” подразумева се укупна вредност предмета обештећења утврђена од стране надлежног органа, у складу са овим законом;

9) под појмом „обештећење” подразумева се износ средстава утврђен у складу са овим законом, који ће на основу ПРАВНОСНАЖНИХ решења о обештећењу, у форми државних обвезница и новца, добити корисник обештећења;

10) под појмом „бивши власник” подразумева се физичко или правно лице које је било власник одузете имовине у моменту подржављења;

11) под појмом „подносилац захтева” подразумева се лице које је Агенцији поднело захтев, на основу расписаног јавног позива од стране Агенције;

12) под „корисником враћене имовине или обештећења” (у даљем тексту: корисник) подразумева се лице коме се враћа имовина, односно утврђује право на обештећење, у складу са овим законом;

13) под појмом „неизграђено грађевинско земљиште” подразумева се земљиште на коме нису изграђени објекти, на коме су изграђени објекти супротно закону и земљиште на коме су изграђени само објекти привременог карактера;

14) појмови: објекат, грађење, реконструкција, доградња, адаптација и санација, и други грађевински појмови тумаче се и примењују у складу са прописима који уређују изградњу објеката.

Члан 30.

Обештећење се врши у виду државних обвезница Републике Србије и у новцу за исплату аконтације обештећења КАО И ЗА ОБЕШТЕЋЕЊА КОЈА НЕ ПРЕЛАЗЕ ИЗНОС ОД 1.000,00 ЕВРА ПО ПОДНОСИОЦУ ЗАХТЕВА.

~~Укупан износ обештећења из става 1. овог члана не сме да угрози макроекономску стабилност и привредни раст Републике Србије, те се за ове намене опредељује износ од две милијарде евра, увећан за збир припадајућих камата за све кориснике обештећења, обрачунатих по каматној стопи од 2% годишње, за период од 30. јуна 2020. године до рокова доспећа утврђених овим законом.~~

ОБЕШТЕЋЕЊЕ У ВИДУ ДРЖАВНИХ ОБВЕЗНИЦА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ВРШИ СЕ ЕМИТОВАЊЕМ ОБВЕЗНИЦА, ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ ЗА ИЗНОС ОБЕШТЕЋЕЊА КОЈИ УТВРЂУЈЕ АГЕНЦИЈА НА ОСНОВУ ДОНЕТИХ РЕШЕЊА О ОБЕШТЕЋЕЊУ КОЈА СУ ПОСТАЛА ПРАВНОСНАЖНА ДО 30. ЈУНА ТЕКУЋЕ ГОДИНЕ.

УКУПАН ИЗНОС ОБЕШТЕЋЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ СМЕ ДА УГРОЗИ МАКРОЕКОНОМСКУ СТАБИЛНОСТ И ПРИВРЕДНИ РАСТ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ТЕ СЕ ЗА ОВЕ НАМЕНЕ ОПРЕДЕЉУЈЕ ИЗНОС ОД ДВЕ МИЛИЈАРДЕ ЕВРА, УВЕЋАН ЗА ЗБИР ПРИПАДАЈУЋИХ КАМАТА ЗА СВЕ КОРИСНИКЕ ОБЕШТЕЋЕЊА, ОБРАЧУНАТИХ ПО КАМАТНОЈ СТОПИ ОД 2% ГОДИШЊЕ НА ПРЕОСТАЛИ ИЗНОС ОБЕШТЕЋЕЊА И ТО ОД ДАНА ПРАВНОСНАЖНОСТИ РЕШЕЊА О ОБЕШТЕЋЕЊУ ДО КОНАЧНЕ ИСПЛАТЕ.

ПОД ПРЕОСТАЛИМ ИЗНОСОМ ОБЕШТЕЋЕЊА ИЗ ПРЕТХОДНОГ СТАВА ПОДРАЗУМЕВА СЕ ИЗНОС ОБЕШТЕЋЕЊА УМАЊЕН ЗА СВАКУ ИСПЛАЋЕНУ РАТУ ОБЕШТЕЋЕЊА УКЉУЧУЈУЋИ И АКОНТАЦИЈУ.

ЗА КОРИСНИКЕ РЕСТИТУЦИЈЕ КОЈИМА ПО ОСНОВУ ПРАВНОСНАЖНОГ РЕШЕЊА О ОБЕШТЕЋЕЊУ ПРИПАДА ОБЕШТЕЋЕЊЕ КОЈЕ НЕ ПРЕЛАЗИ ИЗНОС ОД 1.000,00 ЕВРА, ПО КОРИСНИКУ ОБЕШТЕЋЕЊА, НЕ РАЧУНАЈУЋИ ПРИПАДАЈУЋУ КАМАТУ, ОБЕШТЕЋЕЊЕ СЕ ВРШИ ИСКЉУЧИВО У НОВЦУ, ИСПЛАТОМ ЦЕЛОКУПНОГ ИЗНОСА, И ТО 31. МАРТА НАРЕДНЕ ГОДИНЕ У ОДНОСУ НА ГОДИНУ У КОЈОЈ ЈЕ АКТ ВЛАДЕ ИЗ ЧЛАНА 35. СТАВ 4. ОВОГ ЗАКОНА СТУПИО НА СНАГУ, У ДИНАРСКОЈ ПРОТИВВРЕДНОСТИ ПО ЗВАНИЧНОМ СРЕДЊЕМ КУРСУ НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Члан 31.

Износ обештећења утврђује се у еврима, тако што се основица обештећења помножи коефицијентом који се добија када се стави у однос износ од две милијарде евра и износ укупног збира основица обештећења утврђених решењима о праву на обештећење увећаног за процену неутврђених основица из става 5. овог члана. Коефицијент се изражава са две децимале.

Ради спровођења одредаба члана 30. овог закона, Влада ће, на предлог министарства надлежног за послове финансија, утврдити коефицијент из става 1. овог члана, у року од ~~осам година~~ ДЕВЕТ ГОДИНА од дана објављивања јавног позива из члана 42. став 1. овог закона.

По одредбама овог закона може се остварити укупно обештећење по основу одузете имовине једног бившег власника, по свим основима из члана 1. овог закона, које, у општем интересу, не може прећи износ од 500.000 евра.

У случају кад један законски наследник по одредбама овог закона остварује право по основу одузете имовине од више бивших власника, обештећење том наследнику по основу свих бивших власника, у оквиру њиховог законског максимума, у општем интересу, не може прећи износ од 500.000 евра.

Ако у року од ~~осам година~~ ДЕВЕТ ГОДИНА од дана објављивања јавног позива из члана 42. став 1. овог закона, нису донета сва решења о праву на обештећење, неутврђене основице процениће Агенција за потребе утврђивања коефицијента из става 1. овог члана.

Члан 35.

~~Ради регулисања јавног дуга који настаје по основу обештећења из члана 30. овог закона, Република Србија ће емитовати обвезнице које гласе на евре.~~

РАДИ РЕГУЛИСАЊА ОБАВЕЗЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ КОЈА НАСТАЈЕ ПО ОСНОВУ ОБЕШТЕЋЕЊА ИЗ ЧЛАНА 30. ОВОГ ЗАКОНА, РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЋЕ ЕМИТОВАТИ ОБВЕЗНИЦЕ ДЕНОМИНОВАНЕ У ЕВРИМА.

Обвезнице из става 1. овог члана емитују се у нематеријалном облику, без купона, појединачно за сваку годину, и региструју код Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности (у даљем тексту: Централни регистар).

Обвезнице из става 1. овог члана гласе на име и преносиве су, а исплаћују се у еврима.

~~Основне елементе обвезница, износ емисије, као и услове дистрибуције и наплате обвезница, уредиће Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија, најкасније до 30. јуна 2020. године.~~

~~Обвезнице доспевају у року од 12 година и исплаћују се у годишњим ратама почев од 15. децембра 2021. године, осим обвезница за лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 70 година, које доспевају у року од пет година, односно лица која коју су на дан ступања на снагу овог закона старија од 65 година, које доспевају у року од 10 година.~~

~~У случају када је решење о обештећењу постало правноснажно после доспећа прве годишње рате обвезница у 2021. години, кориснику ће се исплатити доспеле годишње рате обвезница са припадајућом каматом.~~

ОСНОВНЕ ЕЛЕМЕНТЕ ОБВЕЗНИЦА, УТВРДИЋЕ ВЛАДА ОДЛУКОМ О ЕМИСИЈИ, НА ПРЕДЛОГ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА, ДО 30. СЕПТЕМБРА ТЕКУЋЕ ГОДИНЕ, А НА ОСНОВУ СВИХ РЕШЕЊА О ОБЕШТЕЋЕЊУ КОЈА СУ ПОСТАЛА ПРАВНОСНАЖНА ОД 1. ЈУЛА ПРЕТХОДНЕ ГОДИНЕ ЗАКЉУЧНО СА 30. ЈУНОМ ТЕКУЋЕ ГОДИНЕ.

ОБВЕЗНИЦЕ ДОСПЕВАЈУ ГОДИШЊЕ, У СКЛАДУ СА УСЛОВИМА ЕМИСИЈЕ УТВРЂЕНИМ ОДЛУКОМ ВЛАДЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, СА ПРВОМ ИСПЛАТОМ 15. ЈАНУАРА НАРЕДНЕ ГОДИНЕ У ОДНОСУ НА ГОДИНУ КАДА ЈЕ ИСПЛАЋЕНА АКОНТАЦИЈА, И ИСПЛАЋУЈУ СЕ У РОКУ ОД 12 ГОДИНА ОД ДАТУМА ЕМИСИЈЕ, ОСИМ ОБВЕЗНИЦА ЗА ЛИЦА КОЈА СУ НА ДАН СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА СТАРИЈА ОД 70 ГОДИНА, КОЈЕ СЕ ИСПЛАЋУЈУ У РОКУ ОД 5 ГОДИНА, ОДНОСНО ЛИЦА КОЈА СУ НА ДАН СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА СТАРИЈА ОД 65 ГОДИНА, КОЈЕ СЕ ИСПЛАЋУЈУ У РОКУ ОД 10 ГОДИНА.

ИЗНОС ОБВЕЗНИЦА ИСКАЗУЈЕ СЕ У ЦЕЛОМ БРОЈУ. ОБВЕЗНИЦЕ СЕ ЕМИТУЈУ У НЕМАТЕРИЈАЛНОМ ОБЛИКУ.

Промет обвезница емитованих у складу са овим законом је слободан.

Промет и поседовање обвезница емитованих у складу са овим законом ослобођено је сваке врсте пореза.

Обвезнице из овог члана могу се куповати и продавати на берзи.

Члан 37.

Република Србија ПРЕКО МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА ће исплатити бесповратно аконтацију обештећења у новцу бившем власнику, на основу правноснажног решења о утврђивању износа обештећења, у износу од 10% од утврђеног износа обештећења по свим основима бившег власника.

У случају кад уместо бившег власника право из става 1. овог члана остварују његови законски наследници, износ аконтације дели се на законске наследнике сагласно њиховим утврђеним уделима.

Износ аконтације из става 1. овог члана не може бити већи од 10.000 евра по бившем власнику по свим основима.

За износ ~~исплаћене~~ аконтације из става 1. овог члана умањиће се обештећење у виду обвезница.

~~Аконтација обештећења по одредбама овог закона утврђује се и исплаћује почев од 31. марта 2020. године.~~

АКОНТАЦИЈА ОБЕШТЕЋЕЊА НА ОСНОВУ ПРАВОСНАЖНИХ РЕШЕЊА О ОБЕШТЕЋЕЊУ ПО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА ИСПЛАЋУЈЕ СЕ КОРИСНИЦИМА ОБЕШТЕЋЕЊА 31. МАРТА НАРЕДНЕ ГОДИНЕ У ОДНОСУ НА ГОДИНУ У КОЈОЈ ЈЕ АКТ ВЛАДЕ ИЗ ЧЛАНА 35. СТАВ 4. ОВОГ ЗАКОНА СТУПИО НА СНАГУ, У ДИНАРСКОЈ ПРОТИВВРЕДНОСТИ ПО ЗВАНИЧНОМ СРЕДЊЕМ КУРСУ НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Члан 49.

На основу правноснажног решења о враћању имовине власник има право да упише својину на предметној непокретности.

На основу правноснажног решења о враћању имовине чији је обвезник враћања друштво капитала или задруга у поступку стечаја, односно ликвидације, бивши власник има право да захтева излучење из стечајне, односно ликвидационе масе стечајног, односно ликвидационог дужника.

~~На основу извршног решења којим се одређује обештећење, орган или организација надлежна за предају државних обвезница, односно потврде о њиховом издавању, предаће обвезнице кориснику, односно корисницима.~~

~~Решење из става 3. овог члана сматра се извршеним уписом власништва корисника на обвезницама у Централни регистар.~~

ПРАВНОСНАЖНО РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ ОДРЕЂУЈЕ ОБЕШТЕЋЕЊЕ СМАТРА СЕ ИЗВРШЕНИМ ИСПЛАТОМ НОВЧАНОГ ИЗНОСА ИЗ ЧЛАНА 30. СТАВ. 5. ОВОГ ЗАКОНА, УПИСОМ ОБВЕЗНИЦА НА РАЧУН ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ У ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ И ИСПЛАТОМ АКОНТАЦИЈЕ.

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

1) Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?

У циљу планирања – утврђивања новчаног износа који је потребан за исплату аконтације обештећења, потом обештећења које не прелази износ од 1.000 евра, као и за планирање износа емисије обвезница за сваку наредну годину потребна је измена Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – УС и 95/18) тако што ће ова питања бити на прецизнији начин одређена.

Наиме, до данас Агенција за реституцију је правоснажно окончала око 80% поступака по захтеву за враћање одузете имовине у погледу натуралне реституције и око 10% у погледу обештећења.

Агенција за реституцију није започела поступке доношење решења о висини обештећења из разлога што није утврђен коефицијент обештећења, који ће Влада утврдити након доношења измена и допуна овог закона. Предлог коефицијента обештећења сачињен је од стране наведене агенције, на основу већ окончаних поступака и извршене процене тржишне вредности имовине одузете на територији Републике Србије за коју су поднети захтеви за реституцију.

Емитовање обвезница биће вршено на основу свих решења о обештећењу која су постала правоснажна од 1.07. претходне године закључно са 30.06. наредне године.

2) Да ли се у предметној области спроводи или се спроводио документ јавне политике или пропис? Представити резултате спровођења тог документа јавне политике или прописа и образложити због чега добијени резултати нису у складу са планираним вредностима.

Имајући у виду да Законом о враћању одузете имовине и обештећењу нису прецизиране одредбе које се односе на исплату аконтације обештећења, динамику емитовања и исплате обвезница, то се изменама овог закона утврђује динамика емитовања обвезница обештећења; исплата обештећења корисницима реституције којима припада обештећење које не прелази износ од 1.000 евра као и исплата аконтације обештећења и припадајућих камата.

4) Да ли су уочени проблеми у области и на кога се они односе? Представити узроке и последице проблема.

На наведено питање дато је објашњење у тачки 2.

5) Која промена се предлаже?

Објашњено у тачки 1.

6) Да ли је промена заиста неопходна и у ком обиму?

Промене су неопходне у циљу правилне и потпуне примене Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и то у предложеном обиму.

Исплату обештећења у новцу у износу, који не прелази 1000 евра, сматрамо целисходном и правичном у односу на кориснике реституције, јер се ради о малом износу а предвиђено је плаћање обештећења у 12 годишњих рата.

8) Да ли постоје важећи документи јавних политика којима би се могла остварити жељена промена и о којим документима се ради?

Не постоје.

9) Да ли је промену могуће остварити применом важећих прописа?

Није могуће.

Кључна питања за утврђивање циљева

1) Због чега је неопходно постићи жељену промену на нивоу друштва? (одговором на ово питање дефинише се општи циљ).

С обзиром да Законом о враћању одузете имовине и обештећењу нису прецизиране одредбе које се односе на исплату аконтације обештећења, динамику емитовања и исплате обвезница, то се изменама овог закона утврђује динамика емитовања обвезница обештећења; исплата обештећења корисницима реституције којима припада обештећење које не прелази износ од 1.000 евра, као и динамика исплата аконтације обештећења и припадајућих камата.

Ово је објашњено у тачки 6. Из разлога целисходности и правичности.

2) Шта се предметном променом жели постићи? (одговором на ово питање дефинишу се посебни циљеви, чије постизање треба да доведе до остварења општег циља. У односу на посебне циљеве, формулишу се мере за њихово постизање).

Циљ измене закона је правилна исплата корисницима реституције како аконтације обештећења, тако и обештећења.

3) Да ли су општи и посебни циљеви усклађени са важећим документима јавних политика и постојећим правним оквиром, а пре свега са приоритетним циљевима Владе?

Закон о изменама и допунама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу не доноси се у циљу усклађивања са стратешким документима Владе нити приоритетним циљевима Владе.

4) На основу којих показатеља учинка ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања општих, односно посебних циљева?

Праћењем динамике исплате аконтације и износа обештећења који не прелази износ од 1000 евра, као и емитовањем обвезница, по правоснажности решења о обештећењу, а у роковима утврђеним овим изменама.

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

1) Које релевантне опције (алтернативне мере, односно групе мера) за остварење циља су узете у разматрање? Да ли је разматрана „*status quo*” опција?

Нема алтернативних мера предложеним решењима.

2) Да ли су, поред регулаторних мера, идентификоване и друге опције за постизање жељене промене и анализирани њихови потенцијални ефекти?

Нема других опција.

3) Да ли су, поред рестриктивних мера (забране, ограничења, санкције и слично) испитане и подстицајне мере за постизање посебног циља?

Не постоје подстицајне мере.

4) Да ли су у оквиру разматраних опција идентификоване институционално управљачко организационе мере које је неопходно спровести да би се постигли посебни циљеви?

Не.

5) Да ли се промена може постићи кроз спровођење информативно-едукативних мера?

Не може.

6) Да ли циљне групе и друге заинтересоване стране из цивилног и приватног сектора могу да буду укључене у процес спровођења јавне политике, односно прописа или се проблем може решити искључиво интервенцијом јавног сектора?

Проблем се може решити искључиво интервенцијом јавног сектора.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

1) Какве ће ефекте изабрана опција имати на јавне приходе и расходе у средњем и дугом року.

Законом о враћању одузете имовине и обештећењу одређен је износ од две милијарде евра за исплату обештећења увећан за камату од 2% на годишњем нивоу. Овим изменама омогућава се планирање тачног износа средстава потребних у буџету за ове сврхе за сваку годину, а према роковима и динамици који су прецизно утврђени овим нацртом закона.

2) Да ли је финансијске ресурсе за спровођење изабране опције потребно обезбедити у буџету, или из других извора финансирања и којих?

За спровођење изабране опције финансијска средства биће обезбеђена из буџета.

Кључна питања за анализу економских ефеката

1) Које трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати привреди, појединој грани, односно одређеној категорији привредних субјеката?

Предложене измене закона неће имати утицаја на привреду.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

1) Колике трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати грађанима?

Предложене промене неће проузроковати трошкове грађанима, већ ће омогућити исплату обештећења у новцу, односно обвезницама.

2) На које друштвене групе, а посебно на које осетљиве друштвене групе, би утицале мере изабране опције и како би се тај утицај огледао (пре свега на сиромашне и социјално искључене појединце и групе, као што су особе са

инвалидитетом, деца, млади, жене, старији преко 65 година, припадници ромске националне мањине, необразовани, незапослени, избегла и интерно расељена лица и становништво руралних средина и друге осетљиве друштвене групе)?

Предложене измене немају утицаја на поједине друштвене групе, јер се ради о поступку који је мотивисан јавним интересом.

3) Да ли изабране опције омогућавају равноправан третман, или доводе до директне или индиректне дискриминације различитих категорија лица (нпр. на основу националне припадности, етничког порекла, језика, пола, родног идентитета, инвалидитета, старосне доби, сексуалне оријентације, брачног статуса или других личних својстава)?

Изабране опције омогућавају равноправан третман свим странкама у поступку.

Кључна питања за анализу управљачких ефеката

1) Да ли је изабрана опција у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика?

Да.

2) Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета?

За спровођење овог закона није потребно вршити организационе промене у Министарству финансија, Агенцији за реституцију нити у Комисији за хартије од вредности.

Кључна питања за анализу ризика

1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

Јесте.

2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

За спровођење изабране опције финансијска средства биће обезбеђена у буџету.

3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не постоји ризик за спровођење изабране опције.

ИЗВЕШТАЈ

(информације) О СПРОВЕДЕНИМ КОНСУЛТАЦИЈАМА

У складу са чланом 44. став 2. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС”, број 8/19), у наставку Извештаја наводимо следеће:

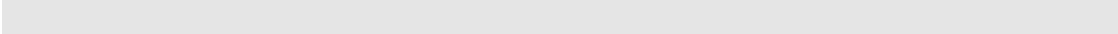
1) Време, обим и методе консултација: **Консултације нису спроведене.**

2) Учесници консултативног процеса: **Учесника није било.**

3) Питања која су била предмет консултација: **Не постоје питања која су била предмет консултација.**

4) Примедбе, сугестије и коментари који су узети у разматрање и онима који нису уважени, као и о разлозима за њихово неприхватање: **С обзиром да консултације нису спроведене, примедби, сугестија и коментара није било.**

5) Утицај резултата консултација на избор мера из документа јавних политика: **Резултата консултација нема.**

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ
--

1. Овлашћени предлагач прописа – Влада
Обрађивач – Министарство финансија

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,
 Не постоје релевантне одредбе Споразума

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

-

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

-

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

-

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније,

-

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права ЕУ и оцене усклађености са њима,

-

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и оцене усклађености са њима,

-

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима,

-

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

-

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније,

-

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права ЕУ са којима је потребно обезбедити усклађеност, треба образложити ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

НЕ

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

НЕ